

være? den Kvinde, der skal opdrage Fremtidens Mænd, Fremtidens Mødre, er det Modedamen? spørger jeg; thi hende og hende alene er det, De i hine ovennævnte Ord beskriver.

Nej, det er ikke hende, og det ved De saa godt, men ligesom ikke alle Mænd kæmpe for Fremskridt og Oplysning, saaledes vil endnu længe en stor Del Kvinder vedblive at være Blomst og Legetøj, og saa længe de er det, vil de ej heller føle Trang til at frigøre sig paa andre Omraader. Tværtimod.

Men det staar i Mandens Magt at forandre dette.

Se saa, nu lader vi Modedamen forsvinde, og naar De saa lukker Øjnene rigtig op og ser Dem omkring med et uhildet Blik, saa vil De faa Øje paa hele Flokke af søde og friske unge Piger i bekvemme Blusliv og folderige, glatte Nederdele, unge Piger, lige saa vel øvede i Lawn Tennis, Roning og Gymnastik, som de kraftigste unge Mænd.

De vil maaske fortælle mig, at slige Vidundere har De aldrig set, og om saa er, vil jeg strax sige Dem Grunden.

Gætter De den ikke? — Nuvel, De sover for længe om Morgenen! Vi Kvinder har endnu den Lænke om Benet, at det er vor Pligt at være huslige, vi skal sørge for Kaffen og for at Frokosten staar parat, at Maden er færdig i rette Tid, at Skjorterne er strøgne, Strømperne stoppede, Flipper og Lommeklæder i Orden til vore Ægtemænd, Fædre eller Brødre. Og de Pligter paahviler os tit som ganske unge, derfor maa vi tage Tiden i Agt, staa tidlig op om Morgenen for atter at være hjemme i rette Tid, medens den unge Mand sover paa sit grønne Øre. Det kan slet ikke nytte, De vil fortælle mig, De kommer sent hjem om Aftenen, ja, langt ud paa Natten, selv om vi kommer i Seng Kl. 2, maa vi dog som sædvanlig staa op Kl. 7. Der hjælper ingen kære Mo'er.

Og dog kaldes vi den fysisk svage.

Nu har jeg altsaa fortalt Dem, at der gives virkelig friske unge Piger i klædelige, bekvemme Dragter, i Dragter, der saa langt fra virker som »et Slag mod Kvindesagen«, at de snarere er et Skridt hen imod den Reform, der efterstræbes.

Dernæst er det for os arme, mishandlede Kvinder paa 30—40 Aar, jeg maa træde i Skranken.

De siger, at vi allerede midt i Trediverne vakler langsomt frem ved den ungdommelige Ægtemands Side, der selv langt op i Halvtredserne bevarer Gang og Holdning, at vi er enten rene Karrikaturer (af Fedme) eller en blodløs Skygge, og at vi ikke ejer Spor af Intelligens.

Og for alt det giver de Korsettet Skyld, det bagtalte franske Korset?

Naturligvis gives der Damer, saadan som De beskriver dem, naturligvis har mangen Frue ødelagt sig selv og sine Efterkommere ved at snøre sig, naturligvis har Ladhed og uhensigtsmæssig Paaklædning bidraget til at fremelske Fedme i en forholdsvis ung Alder — om den blodløse Skygge vil jeg slet ikke tale, det bliver en ung Kone først naar **aarlige** Barnefødsler har suget al Saft og Kraft af hendes stakkels svækkede Legeme, og hun maa være himmelglad over at have Korset til at holde sig oprejst i.

Lad os derfor beholde vort Korset i Fred, kære Hr. Staal.

Men disse Skikkelser er Undtagelser. Kvinden, den Kvinde, der vil noget, hende, De maa se hen til, naar der tales om Kvinden Krav paa at være Mandens Ligestillede, uden Hensyn til, om hun kan sin *Stuart Mill* og *G. Brandes* paa Fingrene, den alvorlige, tænkende og reflekterende Kvinde, hun staar i sin fulde Kraft saavel aandelig som legemlig, selv om hun har overskredet de Fyrgetyve. Jeg kan ikke udpege et, men Hundreder af Exemplar paa, at Kvinder mellem 30—40 er saa unge og spændige som den endnu yngre Mand.

Hvis jeg ikke var bange for at fornærme Dem, kunde jeg godt fortælle Dem om Mænd i Begyndelsen af Trediverne, skaldede og udlevede, trætte og blaserede, mætte af Nydelser, men det er, Gud bevares, kun Undtagelser, *jeg* er ikke saa ensidig at ville paastaa, det er Reglen.

Men naar saadan en Mand gifter sig — om han gider — saa gifter han sig enten under sin Stand, som De ganske rigtig bemærker, for at blive plejet, eller ogsaa gifter han sig med Penge, og saa er det selvfølgelig en snøret Modedukke, der følger med, og slige Ægteskabers Afkom er det saa, der bliver taget som Rettesnor for vor Tids Børn i det hele taget.

Er det retfærdigt mod os Kvinder?

Og det er Korsettet, der er Skyld i det hele? — Herregud! De skulde bare vide, hvor uskyldigt det kan være, og hvor nyttigt.

Jeg havde aldrig brugt Korset før jeg var henved sytten Aar, men fra det Øjeblik, jeg vænnede mig til at bruge det, har det været mig et Savn at undvære det.

Og dog gik jeg i Reformunderdragt og uden Korset et helt Aar — det er jo Toilethemmeligheder, jeg nu betror Dem, forstaar De nok, og det er i Grunden slet ikke hyggeligt at fortælle en Mand, der, som De, ser saa ubarmhjærtigt paa Kvinden, om den Slags Ting, men jeg forudsætter, at fra én kan man dømme om andre, og visselig kender man bedst sig selv — hører De, et helt Aar! men da Aaret var omme, tog jeg ganske stiltiende Reformunderlivet af og Korsettet paa, og det kan jeg forsikre Dem, at jeg